

Sygnatura akt (...)

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

S., dnia 4 kwietnia 2016 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie VIII Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Dariusz Jastrzębski

Protokolant: Dagmara Bolewska

po rozpoznaniu w dniu 30 marca 2016 r. w Szczecinie

sprawy z powództwa P. S.

przeciwko małoletniej E. S.

o obniżenie alimentów

I. obniża alimenty od powoda P. S. na rzecz małoletniej pozwanej E. S. z kwoty po 890 (osiemset dziewięćdziesiąt) złotych miesięcznie zasądzonej w wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 19 lutego 2014 r., wydanym w sprawie o sygnaturze akt (...) do kwoty po 800 (osiemset) złotych miesięcznie, płatnej z góry do dnia 10. każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami na wypadek opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat, poczynając od dnia 21 października 2015 r.,

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie,

III. zasądza od powoda na rzecz małoletniej pozwanej kwotę 360 (trzysta sześćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt (...)

UZASADNIENIE

Pozwem z 23 września 2014 r. P. S. wniósł o obniżenie alimentów zasądzonych na rzecz małoletniej E. S. wyrokiem Sądu Okręgowego w Szczecinie z 21 maja 2014 r. w sprawie o sygnaturze akt (...), z kwoty po 890 zł do kwoty po 665 zł miesięcznie.

W uzasadnieniu podniósł, że wskutek zmiany okoliczności raty świadczenia alimentacyjnego stały się wygórowane biorąc pod uwagę aktualne potrzeby dziecka oraz możliwości finansowe zobowiązanego. Wskazał, że do chwili poprzedzającej wniesienie powództwa matka pozwanej ponosiła koszty comiesięcznej opłaty za żłobek w kwocie po 800 zł, z czego połowa pokrywana była ze środków pochodzących ze świadczenia alimentacyjnego. W związku jednak z tym, że na dzień wniesienia pozwu małoletnia pozwana uczęszcza do przedszkola publicznego, z którego to tytułu uiszczana jest opłata w wysokości 350 zł miesięcznie, w ocenie powoda rata świadczenia alimentacyjnego powinna ulec obniżeniu. Wskazał, że jego miesięczne zarobki plasują się na poziomie 3.510,60 zł, z czego ok. 1.580 zł przeznacza on na własne uzasadnione potrzeby. Powód wyjaśnił, że do chwili wniesienia pozwu wywiązywał się z nałożonego obowiązku terminowo.

Pismem z 26 sierpnia 2015 r. powód zmodyfikował żądanie pozwu i wniósł

o obniżenie – z dniem wniesienia pozwu – alimentów zasądzonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Szczecinie z 21 maja 2014 r. w sprawie o sygnaturze akt (...) na rzecz jego małoletniej córki, z kwoty po 890 zł do kwoty po 550 zł miesięcznie, płatne do 10 dnia każdego miesiąca do rąk matki.

Podtrzymując pozostałe twierdzenia nakreślone w pozwie powód dodał, że koszt utrzymania małoletniej pozwanej uległ zmianie, albowiem w związku z wyjściem z okresu niemowlęctwa odpadła potrzeba zakupu specjalnej żywności oraz zaspokajania innych potrzeb dziecka znajdującego się w tejże fazie rozwoju. Powód wskazał, że zmieniła się także jego sytuacja majątkowa w związku z tym, że oczekuje on kolejnego dziecka, którego potrzebom – także o charakterze majątkowym – będzie musiał sprostać. Wyjaśnił, że wraz z obecną partnerką zaciągnęli kredyt na zakup mieszkania, z którego to tytułu powód ponosi miesięczny wydatek rzędu 1.200 zł. Jego wynagrodzenie uszczuplają dodatkowo miesięczne składki z tytułu ubezpieczenia na życie i ubezpieczenia mieszkania w kwotach odpowiednio 121 zł i 17, 87 zł. Po ustaleniu wysokości raty alimentacyjnej ww. wyrokiem Sądu Okręgowego w Szczecinie powód stał się zobowiązany z tytułu kredytu na zakup łódzki, z którego to tytułu miesięcznie ponosi wydatek w kwocie 103,70 zł. Powód wyjaśnił, że jego miesięczne wydatki wynoszą na chwilę obecną ok. 4.598 zł, co znacznie przewyższa jego miesięczny dochód (3.510,60 zł brutto + 900 zł dodatku mieszkaniowego). Koszty te dzielone są jednak z obecną partnerką powoda, U. M.. Powód dodał, że oprócz uiszczanych na rzecz E. S. alimentów kupuje córce zabawki oraz ubrania.

Odpis pozwu doręczono przedstawicielce ustawowej pozwanej 21 października 2015 r.

W odpowiedzi na pozew z 2 listopada 2015 r. matka małoletniej E. S. wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów postępowania.

W uzasadnieniu zaprzeczyła twierdzeniom powoda jakoby potrzeby małoletniej pozwanej uległy takiemu zmniejszeniu, które uzasadniałoby obniżenie raty alimentacyjnej o 340 zł. Zaprzeczyła również temu, jakoby zakup przez powoda nowego mieszkania o powierzchni 80 m² należał do wydatków koniecznych, albowiem posiadał on już dwupokojowe mieszkanie służbowe. Podkreśliła, że wydatek ten nie może wyprzedzać obowiązku alimentacyjnego. Zarzuciła powodowi również zawyżanie kosztów własnego utrzymania przedstawionych w pismach procesowych. Wskazała, że podane przez powoda kwoty przeznaczone na środki czystości czy ubrania nie mają przełożenia na rzeczywiste ceny ww. produktów. Podniosła też, że jako żołnierz zawodowy powód uzyskuje dodatkowe dochody z tytułu tzw. mundurówki, tzw. trzynastki oraz dodatkowego wynagrodzenia za służbę, o których nie wspomina w pismach procesowych, a które podnoszą jego miesięczny dochód o ok. 500 zł. Wskazała ponadto, że okoliczność terminowego wywiązywania się przez powoda z obowiązku alimentacyjnego świadczy najlepiej o tym, że obowiązek ów nie ciąży powodowi na tyle, by nie mógł mu w dalszym ciągu czynić za dość. Matka pozwanej zaprzeczyła w dalszej kolejności twierdzeniu powoda jakoby pozwana nie wymagała już odżywiania przy pomocy specjalnych produktów. Wskazała, że miesięczny koszt utrzymania E. S. wynosi obecnie ok. 1.600 zł. J. S. (1), wskazała, że pracuje jako nauczyciel w dwóch szkołach publicznych, z którego to tytułu obecnie uzyskuje miesięczne wynagrodzenie w łącznej kwocie 2.900 zł. Podniosła, że potrzeby mieszkaniowe małoletniej córki powoda zaspokaja poprzez wynajęcie mieszkania, z którego to tytułu ponosi miesięczny koszt w kwocie 1.400 zł. Z obawy o redukcję etatów matka pozwanej nie ma możliwości zaciągnięcia kredytu na zakup własnego mieszkania, co też przyczyniłoby się do obniżenia wydatków z tego tytułu. Wyjaśniła, że cały obowiązek wychowania i sprawowania pieczy nad małoletnią spoczywa na niej, dlatego też uzasadniona jest większa partycypacja ojca małoletniej w jej utrzymaniu w aspekcie finansowym. W tym zakresie podniosła, że powód ograniczył kontakt z córką i nie uczestniczy w jej życiu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletnia pozwana E. S., urodzona (...), pochodzi ze związku małżeńskiego J. S. (1) i P. S.. Małżeństwo to zostało rozwiązane przez rozwód wyrokiem Sądu Okręgowego w Szczecinie z 19 lutego 2014 r., wydanym w sprawie (...). W punkcie VI sentencji wyroku zasądzono od powoda na rzecz małoletniej E. S. alimenty w kwocie po 890 zł miesięcznie.

W czasie orzekania o alimentach matka małoletniej pozwanej pracowała w dwóch szkołach publicznych i zarabiała 3.100 zł netto miesięcznie. J. S. (2) zamieszkiwała razem z małoletnią pozwaną w wynajętym lokalu mieszkalnym. Koszt najmu wynosił wraz z opłatami za media 1.500 zł miesięcznie. E.

S. w czasie orzekania o alimentach miała 3 lata i uczęszczała do prywatnego żłobka, którego koszt wynosił 1.050 zł miesięcznie, wraz z wyżywieniem.

Powód pracował wówczas jako żołnierz zawodowy i z tego tytułu otrzymywał wynagrodzenie wraz z dodatkami w wysokości 4.500 zł netto miesięcznie. Na utrzymanie mieszkania przeznaczał kwotę 350 zł tytułem czynszu, oraz około 700 zł tytułem opłat za media.

Bezsporne, a nadto dowód:

- odpis aktu urodzenia E. S. – k. 7,
- zeznania P. S. w charakterze strony w sprawie (...) – k. 64 akt (...),
- zeznania J. S. (1) w charakterze strony w sprawie (...) – k. 64-65 akt (...),
- wyrok z 19.02.2014 – k. 69 akt (...).

Obecnie małaletnia pozwana ma 5 lat i uczęszcza do publicznego przedszkola. Miesięczny wydatek z tego tytułu wynosi 350 zł. Matka małaletniej ponosi także koszty wyprawki (100 zł), rady rodziców (160 zł – w stosunku rocznym), zakupu odzieży (70 zł), zakupu leków (50 zł), środków czystości (40 zł), wyżywienia (300 zł). Na zajęcia kulturalno-rozrywkowe małaletniej matka przeznacza ok. 100 zł miesięcznie. Kilka godzin w tygodniu małaletnia pozwana przebywa pod pieczę opiekunki, której zatrudnienie generuje miesięczny koszt w wysokości 200 zł. Koszt najmu mieszkania, w którym zamieszkuje pozwana wraz z matką wynosi miesięcznie 1.400 zł, zaś koszt prądu i wody ponoszony co dwa miesiące wynosi odpowiednio ok. 300 zł i 180 zł.

Matka małaletniej w dalszym ciągu zatrudniona jest w dwóch szkołach publicznych. Wynagrodzenie podstawowe w Liceum Ogólnokształcącym wynosi 1.300 zł miesięcznie. J. S. (2) otrzymuje nadto dodatek urlopowy w kwocie 400 zł rocznie, „trzynastkę”, oraz nagrodę dyrektora. Łącznie w okresie od września 2015 roku do lutego 2016 roku otrzymała w tej palcówce wynagrodzenie w kwocie średnio 1.800 zł miesięcznie. W Gimnazjum nr 27 matka małaletniej otrzymuje z kolei wynagrodzenie w kwocie 1.500 zł miesięcznie.

Dowód:

- umowa o pracę – k. 94-94v,
- zaświadczenie o wynagrodzeniu – k. 95, 96, 97, 98, 124-126, 127,
- przesłuchanie J. S. (2) w charakterze strony – k. 134-135.

Powód natomiast wciąż pełni służbę jako żołnierz zawodowy uzyskując miesięczne wynagrodzenie zasadnicze w kwocie ok. 3.800 zł netto. Ponadto, powód uzyskuje rocznie dodatkowe dochody w wysokości 3.500 zł jako tzw. „trzynastkę”, kwotę 2.000 zł tytułem „mundurówki”, dodatek mieszkaniowy w kwocie 900 zł miesięcznie oraz gratyfikację urlopową w kwocie 2.600 zł. Za dodatkową służbę, która ma miejsce 6 razy w ciągu roku otrzymuje dodatkowe wynagrodzenie w kwocie 41 zł. W czasie pobytu na poligonie otrzymuje kwotę 20 zł dziennie na wyżywienie.

W styczniu 2015 roku P. S. wraz z obecną partnerką U. M. zakupili lokal mieszkalny za kwotę 325.000 zł. Na ten cel zaciągnęli kredyt. Rata kredytu wynosi 2.400 zł miesięcznie. Ratę kredytu jak i wydatki na utrzymanie mieszkania ponoszą z partnerką w częściach równych, powód uiszcza z tego tytułu ubezpieczenie w kwocie ok. 140 zł, czynsz – 250 zł, opłatę za prąd – 120 zł co dwa miesiące, multimedia – 70 zł, ponosi koszt zakup środków czystości, łącznie z wizytami u fryzjera – 120 zł. Na opłaty związane z korzystaniem z telefonu przeznacza 79 zł miesięcznie, na wyżywienie – 750 zł. Na naukę języka angielskiego do czerwca 2016 roku wydatkuje kwotę 250 zł miesięcznie. Nie posiada samochodu, wraz z partnerką użytkują jej samochód. Koszt paliwa wynosi 600 zł miesięcznie.

W dniu (...) urodził się syn powoda, F. S., który pozostaje na utrzymaniu powoda i jego partnerki, U. M.. Partnerka powoda przebywa na urlopie macierzyńskim, otrzymuje świadczenie w kwocie ok. 2.200 zł miesięcznie.

Do chwili orzekania powód terminowo płacił alimenty w kwocie po 890 zł miesięcznie. Kupował on nadto pozwanej ubrania i zabawki, na co przeznaczal kwoty ok. 100 zł miesięcznie. Powód utrzymuje sporadyczny kontakt z córką, jednak ciężar wychowania w zasadniczym stopniu spoczywa na matce małoletniej, u której córka stale zamieszkuje.

Dowód:

- zaświadczenie o zarobkach powoda w 2014 r. – k. 7a,
- umowa kredytu – k. 31-46,
- umowa ubezpieczenia – k. 47-51, 52-53v,
- dokumentacja fakturowo-rachunkowa – k. 55-72,
- karta przychodów P. S. – k. 99,
- odpis aktu urodzenia F. S. – k. 102,
- wyciąg z rachunku bankowego P. S. – k. 111-118,
- zaświadczenie o wynagrodzeniu P. S. – k. 128, 129, 130,
- zeznania świadka U. M. k. 131-132,
- przesłuchania P. S. w charakterze strony – k. 132-134.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie jedynie częściowo.

Przechodząc do analizy mającego zastosowanie stanu prawnego należy w pierwszej kolejności wskazać, iż podstawę prawną orzekania w niniejszej sprawie stanowił przepis art. 138 k.r.o., zgodnie z którym w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Stosownie do art. 133 § 1 k.r.o. rodzice zobowiązani są do świadczeń alimentacyjnych na rzecz dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Rodzice mogą być zwolnieni od świadczeń alimentacyjnych w stosunku do dziecka tylko wtedy, gdy dziecko posiada własny majątek, a dochody z tego majątku wystarczają na całkowite pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania, co w niniejszej sprawie nie występuje. We wszelkich innych wypadkach na rodzicach ciąży obowiązek alimentacyjny, a jego zakres zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego (art. 135 § 1 k.r.o.). Możliwości te określa się nie według faktycznie osiągniętych dochodów, ale według tego, jakie dochody może osiągnąć zobowiązany rodzic przy założeniu, że dokłada wszelkich starań i swoje możliwości zarobkowe w pełni wykorzystuje. Nadto zgodnie z art. 135 § 2 k.r.o. wykonywanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie może polegać także, w całości lub w części, na osobistych staraniach o jego utrzymanie lub wychowanie.

Przez zmianę stosunków, o której mowa w art. 138 k.r.o., rozumie się istotną zmianę możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji, istotną zmianę usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego lub istotną zmianę w zakresie możliwości zaspokajania potrzeb własnymi siłami. Rozstrzygnięcie o żądaniu zmiany wysokości alimentów wymaga zatem porównania stanu istniejącego w chwili wydania przez sąd ostatecznego orzeczenia, ze stanem istniejącym w chwili orzekania o zmianie wysokości alimentów w trybie art. 138 k.r.o. Sam upływ czasu od wydania ostatecznego orzeczenia nie stanowi wystarczającej przesłanki zmiany wysokości alimentów. Zgodnie z art. 6

k.c. na stronie powodowej ciąży obowiązek wykazania, że od czasu określenia obowiązku alimentacyjnego przez sąd nastąpiły zmiany w zakresie uzasadnionych potrzeb uprawnionego, czy też możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego.

W przedmiotowej sprawie powód uzasadniał powództwo tym, że od chwili ostatniego orzekania o wysokości alimentów małoletnia pozwana przestała uczęszczać do prywatnego żłobka generującego największe koszty jej utrzymania, jak również okolicznością narodzin swojego drugiego dziecka, względem którego również zobowiązany jest z tytułu świadczeń alimentacyjnych, a także tym, że oszczędności pozwanego uległy uszczupleniu w związku z przyjęciem na siebie zobowiązania kredytowego.

Odnosząc się w pierwszym rzędzie do argumentacji dotyczącej zmiany potrzeb małoletniej pozwanej wskazać należy, iż analiza wydatków ponoszonych przez jej matkę w celu ich zaspokojenia doprowadziła Sąd do przekonania, że wbrew twierdzeniom powoda nie uległy one tak istotnemu zmniejszeniu. Podnieść należy, iż nie jest bowiem tak, że Sąd kwotę dotychczasowych alimentów pomniejsza matematycznie o nie ponoszony już koszt żłobka, co wyczerpuje ocenę w zakresie kosztów utrzymania dziecka. Przesłanką rozstrzygnięcia jest bowiem ocena jak kształtuje się usprawiedliwiony koszt utrzymania dziecka, na który zaś składają się wszystkie bieżące wydatki na jego utrzymanie. Wobec powyższego zauważyć należy, że mimo, iż małoletnia przestała uczęszczać do prywatnego żłobka, to zakres wydatków na jej utrzymanie nie uległ istotnemu obniżeniu. Aktualnie ponoszone są bowiem opłaty związane z korzystaniem przez dziecko z przedszkola publicznego w kwocie 350 zł. Dodatkowo ponoszone są koszty tzw. „wyprawki”, oraz rada rodziców, łącznie 260 zł w skali roku. Matka małoletniej ponosi obecnie również wydatki związane z zapewnieniem dziecku dodatkowej opieki w kwocie do 200 zł miesięcznie. W tym zakresie Sąd uznał argumentację J. S. (2) za uzasadnioną, niewątpliwie bowiem sprawuje ona samodzielną opiekę nad dzieckiem, nie zawsze - z uwagi na dodatkowe zajęcia zawodowe - jest w stanie czynić to osobiście. Zakres opieki ogranicza się przy tym do kilku godzin w ciągu tygodnia, nie jest zatem nadmierny. Ponadto, Sąd zważył, że małoletnia zaczęła przejawiać wiążące się ze zwiększonymi nakładami finansowymi zainteresowania kulturalno-rozrywkowe, których do tej pory nie przejawiała. Co więcej, w związku z wykształcaniem się u małoletniej samoświadomości oraz własnych preferencji w szczególności odnośnie do stylu ubierania się, potrzeby małoletniej w tym zakresie nie mogą już być zaspokojone przy pomocy jakiegokolwiek odzieży, lecz w dużej części takiej, która odpowiada małoletniej, a której koszt zgodnie z zasadami doświadczenia życiowego jest wyższy niż koszt ubrań niesygnowanych znakami towarowymi producentów ulubionych filmów animowanych małoletniej. W świetle powyższego Sąd uznał za usprawiedliwione wydatki na odzież dla małoletniej w kwocie średnio 70 zł miesięcznie, jak to wskazała matka dziecka. Nie budzą wątpliwości Sądu także deklarowane przez matkę małoletniej wydatki na środki higieny (40 zł), oraz leki i witaminy (ok. 50 zł) dla córki. Na wyjścia małoletniej czy do kina, na basen czy też urodziny matka małoletniej przeznacza kwotę średnio około 100 zł miesięcznie. Mając na uwadze ceny tego rodzaju usług kwota ta nie jest w ocenie Sądu nadmierna. W ocenie Sądu adekwatny do wieku dziecka jest również koszt wyżywienia, wskazany przez matkę małoletniej na poziomie kwoty 300 zł miesięcznie. Łączny koszt wydatków na utrzymanie małoletniej w powyższym zakresie wynosi zatem 1.110 zł miesięcznie. Ostatecznie Sąd w ramach kosztów utrzymania małoletniej zaliczył wydatki mieszkaniowe (najem i opłaty), w udziale na nią przypadającym. W tym zakresie Sąd uwzględnił kwotę 400 zł miesięcznie, taką matka pozwanej, reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, wskazała w analizie kosztów utrzymania dziecka zawartej w odpowiedzi na pozew. Jej zaś wysokość w świetle łącznych kosztów najmu nie budzi wątpliwości.

W dalszej kolejności Sąd zważył, iż ze zgromadzonego w aktach niniejszej sprawy oraz sprawy (...) materiału dowodowego (w szczególności zaświadczeń o zarobkach stron i zeznań powoda i matki pozwanej) wynika, że od chwili wydania wyroku z 19 lutego 2013 r. zarobki powoda w pewnym stopniu wzrosły, podczas gdy zarobki matki pozwanej nieznacznie zmalały. Sąd miał także na uwadze, że powód w zakresie mniejszym niż uprzednio uczestniczy w procesie wychowania małoletniej - jego kontakty z córką są stosunkowo rzadkie. Nie realizuje on zatem w stopniu zbliżonym do matki pozwanej swego obowiązku alimentacyjnego poprzez osobiste starania o utrzymanie i wychowanie małoletnich, stosownie do art. 135 § 2 k.r.o. Zmiana w tym zakresie ta winna być również uwzględniona przy ustalaniu zakresu obowiązku alimentacyjnego powoda.

Odnosnie natomiast do argumentacji powoda w zakresie kosztów utrzymania drugiego dziecka Sąd zważył, że sam fakt urodzenia się kolejnego dziecka nie może stanowić decydującego argumentu dla obniżenia raty alimentacyjnej - tym bardziej, że obowiązek ów względem syna powód realizuje nie tylko łożeniem nań środków finansowych, lecz także stałą opieką i staraniem o jego wychowanie, czego z jego strony nie doświadcza córka powoda.

Podobnie decydującego charakteru odmówić należy twierdzeniom powoda, jakoby na wysokość alimentów wpływać miało jego zadłużenie z tytułu umowy kredytu (także kredytu na zakup sprzętu AGD o znacznej wartości). Powód bowiem dobrowolnie przyjął na siebie zobowiązanie do spłaty zadłużenia związanego z kupnem i wyposażeniem mieszkania (o skądinąd ponadprzeciętnym metrażu), czym dał wyraz, że w jego ocenie będzie w stanie podolać ww. ciężarowi bez uszczerbku dla utrzymania nie tylko własnego, ale także jego rodziny, której pozwana jest częścią. W tym zakresie należy stwierdzić, że konsekwencjami tego rodzaju działań uszczuplających dochody zobowiązanego nie można obciążać małoletniego uprawnionego z tytułu świadczeń alimentacyjnych. Podkreślić również należy, iż powód na zaspokojenie potrzeb mieszkaniowych otrzymuje dodatek w kwocie 900 zł miesięcznie, co w znacznej części pokrywa jego udział w opisanym wyżej zobowiązaniu.

Powyższy wywód prowadzi do konkluzji, że od czasu ostatniego rozstrzygnięcia w kwestii alimentów, okoliczności dotyczące uprawnionej i obowiązanej do alimentacji nie uległy takiej zmianie, która uzasadniałaby ich obniżenie do poziomu 550 zł miesięcznie. Koszt utrzymania pozwanej, wobec braku ponoszenia opłat za żłobek prywatny uległ obniżeniu, jednakże wobec innych ponoszonych na rzecz małoletniej wydatków kształtuje się obecnie na poziomie 1.500 zł (w sprawie rozwodowej nie był poddany szczegółowej analizie wobec zgodnego stanowiska stron). Dodatkowo, jak już wspomniano, to zasadniczo matka małoletniej sprawuje nad nią osobistą pieczę i w tym zakresie w większym stopniu wypełnia swój obowiązek alimentacyjny. Możliwości zarobkowe powoda pozostają zaś bez większych zmian.

Reasumując, po wnikliwej analizie sytuacji zarobkowej powoda i przedstawicielki ustawowej pozwanej oraz ustaleniu usprawiedliwionych potrzeb małoletniej pozwanej jak też zmian w tym zakresie sytuacji majątkowej jej rodziców od czasu ostatniej sprawy alimentacyjnej, te bowiem łącznie dopiero oceniane okoliczności kształtują zakres obowiązku alimentacyjnego, należy uznać, że zachodzą przesłanki do obniżenia alimentów od powoda na rzecz pozwanej z kwoty 890 zł do kwoty 800 zł miesięcznie, poczynając od dnia doręczenia pozwu przedstawicielce ustawowej pozwanej, tj. od 21 października 2015 r., w tej dacie bowiem mogła zapoznać się z żądaniem pozwu.

Mając na uwadze powyższe Sąd orzekł jak w punkcie I wyroku.

W punkcie II Sąd oddalił powództwo w pozostałej części, tj. w zakresie ustalenia, że rata alimentacyjna ulega obniżeniu od dnia wniesienia pozwu oraz w zakresie obniżenia jej do kwoty poniżej 800 zł.

Oceniając zasadność powództwa Sąd oparł się na całokształcie materiału dowodowego zgromadzonego zarówno w aktach niniejszej sprawy - w szczególności w postaci zeznań powoda, przedstawicielki ustawowej małoletniej pozwanej, oraz zeznań świadka U. M., jak również w postaci złożonych do akt dokumentów stanowiących zaświadczenia o zarobkach stron oraz dokumentacji fakturowo-rachunkowej obrazującej koszty ponoszone przez powoda - jak i w aktach sprawy (...). Wiarygodność żadnego ze stanowiących dowód dokumentów nie została przez żadną ze stron zakwestionowana, żaden z nich nie wzbudził też wątpliwości Sądu co ich do autentyczności. W zakresie wysokości uzyskiwanych dochodów i ponoszonych przez strony wydatków Sąd dał także wiarę zeznaniom powoda oraz J. S. (2), albowiem znajdują one odzwierciedlenie w przedstawionych dokumentach, a w przypadku nieudokumentowanych wydatków J. S. (2) korespondują one z zasadami doświadczenia życiowego.

O kosztach postępowania przy uwzględnieniu wyniku procesu orzeczono w oparciu o przepisy art. 98 § 1 i 2 k.p.c. i art. 100 zdanie 1 k.p.c., art. 13 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2010 r. poz. 594.), a także § 4 ust. 2 i § 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu.

Sąd uznał stronę powodową za wygrywającą sprawę w części wynoszącej 40%, albowiem z początkowej sumy, o którą obniżenia raty alimentacyjnej żądał powód (225 zł) zasadne okazało się żądanie obniżenia jej jedynie o 90 zł, co stanowi 40% żądania pozwu. W konsekwencji Sąd zasądził z tego tytułu od powoda na rzecz pozwanej kwotę 360 zł, która stanowi 60% sumy kosztów przez nią poniesionych. Na ww. koszty postępowania wynoszące łącznie 600 zł złożył się koszt zastępstwa procesowego przedstawicielki ustawowej pozwanej. Powód zaś, reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika nie złożył wniosku o zwrot kosztów procesu. Stąd też Sąd orzekł jak w punkcie III wyroku.

Sygn. akt (...) kwietnia 2016 r.

ZARZĄDZENIE

1. odnotować,
2. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powoda,
3. po wykonaniu akta do przedłożyć do postępowania międzyinstancyjnego.